

[J. S. Foget.]

Stykke. Dette staar i det stenografiske Referat Side 150. Da indrømmede han, at denne Post var lidt uheldigt affattet, idet han hele Tiden havde vidst, at der ikke var en saadan Udgift i Belgien, og da han blev gaaet nærmere paa Klingen, udtalte han, Side 155: Jeg maa indrømme, at det efterhaanden gaar saadan, at jeg bliver noget træt.

Vedrørende denne Entreprise maa jeg bestemt hævde, at Sagen ikke er oplyst, og jeg havde ventet, at man ved Tiltale mod Eksportørerne havde faaet den mere opklaret. Jeg henviser til Politivadkatens Redegørelse, som ligger i den gule Konvolut i Bureauet. Politivadkaten resumerer her de forskellige Vidneforklaringer og kommer først til følgende Konklusion af 9. Juli 1935:

„Som det blev foreholdt i Retten, kan det formentlig slaas fast, at 1. Udvalget ikke selv har antaget Opkøbere eller afregnet med de enkelte Opkøbere, 2. de 2 private Eksportørgrupper har anvendt, delvis for egen Regning, Personer, der ikke kan betegnes som „anerkendte Eksportører“. Anerkendte Eksportører, der ikke havde Tilknytning til nogen af de 3 Grupper, var udelukket fra at faa Andel i Statsopkøbene. Udvalgets Redegørelse til Landbrugsministeren paa dette Punkt kan ikke misforstaas, men giver et aldeles fejlagtigt Billede af Forholdene.“

Vedrørende Entreprisensummen udtales der:

„Foruden de usikre og indbyrdes i høj Grad modstridende Forklaringer om dette Punkt er der Anledning til at fremhæve: 1. I Udvalgets Møde den 16. Marts 1934 (U. 60), hvor Ordningen bliver drøftet, opfordres Importørerne til at fremkomme med et Overslag, der tillige kunde være et Tilbud. 2. De enkelte Poster specificeres og drøftes nærmere. 3. Der nævnes intet i Referaterne om, at et enkelt eventuelt Overskud skulde bæres af Eksportørerne. 4. Beløbet for Tyskland bliver senere nedsat med et lille Beløb (50 Øre), fordi en dertil svarende Udgift i Tyskland ikke skulde afholdes af Eksportørerne. 5. De nu anførte Aftaler nævnes ej heller i Udvalgets Redegørelse af 27. Februar 1935, der ellers udførligt omtaler dette Forhold. Der siges endog, at Eksportørerne „som Betaling skulde have . . .“, ligesom det nævnes, at en opnaaet Fragtrabat vilde komme Udvalget til gode. 6. I Udvalgets

pr. 18. Februar 1935 opgjorte Regnskab over Eksporten til Tyskland og Belgien anslaas et Beløb for denne Rabat, men der afsættes intet Beløb vedrørende den nævnte Regulering. 7. I Landsforeningens Regnskaber opgjort pr. 1. Marts 1935 tages hele Fortjenesten paa Ekspeditionen til Indtægt, og i Bemærkningerne til Regnskabet siges, at Foreningens Fortjeneste udgøres ved Forskellen mellem de udbetalte 13 Kr. 30 Øre og de virkelige afholdte Udgifter — dog med Undtagelse af 15 000—20 000 Kr. af Fragtoverskuddet, der er afsat til Lundgaard. 8. Som det fremgaar af Skrivelsen af 30. April 1935 har Chr. Hansen paa dette Tidspunkt forespurgt Bestyrelsen, om denne var indforstaaet med, at Overskuddet, ca. 80 000 Kr., blev krediteret Foreningens Medlemmer i Forhold til deres Procental for Aarene 1929—30. Den 12. Juni har Medlemmet Søderstrøm, Aarhus, af Bestyrelsesmedlem Chr. Hansen, Horsens, laant 3 000 Kr. mod Transport i Søderstrøms Andel i Overskuddet. Chr. Hansen har godkendt Transporten, og denne beror hos ham. 9. Uanset at de 3 Grupper Regnskaber foreligger saaledes, at det maa antages, at der forlængst kunde have fundet en Regulering Sted, maa det efter de givne Forklaringer antages, at der indtil nu ikke hverken fra Udvalgets eller Gruppernes Side er foretaget effektivt Skridt til at faa Forholdet bragt i Orden.“

Referaterne af Udvalgets Møder giver endelig Anledning til at fremføre, at de i Retten afgivne Forklaringer med Undtagelse af Ingvard Møllers er ganske uforenelige med, hvad der er passeret under Udvalgets Forhandlinger.

Det hedder videre:

„Efter samtlige disse Omstændigheder, som efter Beskaffenheden af de afgivne Forklaringer, synes der at være megen Føje til at antage, at der fra første Færd har foreligget et almindeligt Entrepriseforhold, at det altsaa ikke har været Meningen, at et eventuelt Overskud skulde afleveres“

Der er endvidere Anledning til at fremhæve, at der i Specifikationen over Udgifter vedrørende Belgien er en Post paa 3 Kr. 75 Øre for „Aflevering og Udladning“ (U 83). Der paahviler ikke Eksportørerne nogen Udgift paa dette Punkt (Pag. 67—68). Høgsbro Holm forklarer (Pag. 152), at denne Post skulde vedrøre Aflevering i dansk Havn. Denne Forklaring kan ikke betegnes som rigtig.